

אורי ריזמן / מפגש אמנים

ב-25/1/08, במהלך התערוכה בגלריה בכברי, ימלאו שבע עשרה שנים למותו של אורי ריזמן.

בשנה זו חוגגת הגלריה שלושים שנים לפעילותה, בחרנו להתייחס השנה לשלושת דורות אמניה של כברי בתערוכות - מפגש עם אמנים משדה האמנות הישראלית.

ב "מפגש אמנים" מוצגות עבודות דיוקן עצמי של אורי ריזמן ועבודות דיוקן עצמי של שלושים ושישה אמנים בני דורות שונים באמנות הישראלית.

פניתי לאמנים בבקשה שיבחרו בעצמם עבודה שנראית להם ראויה "למפגש" חורפי עם אורי ריזמן בחלל האינטימי של הגלריה. בתערוכה יצרנו אווירה נוסטלגית לאותם ימים בפריו של שנות החמישים. ימים בהן התקבצו בעיר אמנים רבים ששאפו להציג את עבודותיהם. עבודותיהם נתלו בתלייה סלונית אקלקטית וצפופה. באותם ימים, נהגו להיפגש בקפה דום בעיר אורי ריזמן, לאה ניקל, מיכאל גרוס, שייקה אופיר ואמנים ישראלים אחרים.

(בתערוכה מוצגת עבודת דיוקן עצמי של ניקל שצוירה בפריו, והיא הדיוקן העצמי היחיד שצוירה במהלך השנים).

בחרתי לצטט קטע מתוך המאמר שכתבה אלן גינתון בקטלוג "אורי ריזמן: רטרופקטיבה". מוזיאון תל - אביב לאמנות, 2004.

הפנים שלי הם שערורייה. (ד'ורד' בטאיי)¹

טוב, עם מחלתי הנפש שיש לי, אני חושב הרבה על ציירים אחרים העוברים סבל נפש ואומר לעצמי, שזה לא מונע מאתנו לבצע את מלאכת הציור כאילו הכל כשורה. (וינסנט ון גוך)²

אני מתרגש מהתייחסות אל הנצח, דחף של וולטאז' גבוה. (אורי ריזמן)³

אני משתוקק לצייר פורטרטים בשקט מושלם, מבלי להזדקק לסערה נפשית.